

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 9733

Dato: 12. december 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 27. oktober 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 30 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Inger Støjberg (V).

Spørgsmål nr. 30:

"Vil ministeren redegøre for regelgrundlaget vedrørende udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til familier, der varetager både hjemmetræning og hjemmeundervisning af et handicappet barn, herunder

- hvordan tabt arbejdsfortjeneste opgøres i den situation, hvor den ene forælder varetager hjemmeundervisningen, mens den anden forælder varetager hjemmetræningen
- hvorvidt der er et loft over, hvor mange timer der maksimalt kan udbetales til tabt arbejdsfortjeneste
- hvordan - eventuelt med bidrag fra undervisningsministeren - kommunen fastsætter antallet af undervisningstimer til et hjemmeundervist handicappet barn og
- hvordan denne fastsættelse af timeantal til hjemmeundervisning fastsættes i forhold til antallet af timer til hjemmetræning?"

Svar:

Som anført i min foreløbige besvarelse af spørgsmålet den 14. november 2014, har jeg anmodet Undervisningsministeriet om bidrag til bevarelsen af de to delspørgsmål om fastsættelse af timeantal til hjemmeundervisning af et handicappet barn.

Undervisningsministeriet har til brug for besvarelsen af 3. og 4. underspørgsmål oplyst følgende:

"Forældre har ret til selv at sørge for deres børns undervisning, hvis undervisningen kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, jf. grund-

lovens § 76. Det gælder også i de tilfælde, hvor barnet i henhold til § 32, stk. 6, i lov om social service får træning i hjemmet.

Hjemmeundervisning af børn i den undervisningspligtige alder er reguleret i lov om friskoler og private grundskoler m.v. (friskoleloven).

Det følger af friskolelovens § 34, at forældrene, hvis de selv vil sørge for undervisning af deres børn i den undervisningspligtige alder, skal meddele det skriftligt til kommunalbestyrelsen, før undervisningen begynder, og at meddelelsen skal indeholde oplysninger om, hvilke børn der skal deltage i undervisningen, hvor undervisningen foregår, og hvem der skal undervise børnene.

Friskoleloven indeholder ikke bestemmelser om, hvor mange undervisningstimer der skal ydes til elever, som hjemmeundervises. Der er heller ikke bestemmelser om, hvornår undervisningen skal finde sted. Friskoleloven stiller således ikke krav om, at den undervisning, forældrene selv har påtaget sig at sørge for, skal have et omfang, der svarer til timetallet i folkeskolen. Det er alene et krav, at undervisningen kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Efter friskolelovens § 35 har kommunalbestyrelsen pligt til at føre tilsyn med, at hjemmeundervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Dette gælder også i de tilfælde, hvor det hjemmeunderviste barn har en betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Som led i tilsynet kan kommunen hvert år lade afholde prøver i dansk, regning/matematik, engelsk, historie/samfundsfag og naturvidenskabelige fag for at sikre, at undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Ligeledes kan kommunen, hvis det konkret er påkrævet for at vurdere, om hjemmeundervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, indhente oplysning hos forældrene om hjemmeundervisningens omfang.”

Lovgivningen foreskriver således ikke, at hjemmeundervisning – herunder af børn med handicap, som hjemmetrænes efter servicelovens bestemmelser – i hvert enkelt tilfælde skal have et nærmere angivet omfang.

Hvis kommunen i forbindelse med en afgørelse om kompensation for tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven har behov for at vurdere omfanget af hjemmeundervisningen, kan kommunen imidlertid ifølge Ankestyrelsens praksis tage udgangspunkt i, hvor mange timer barnet alternativt skulle have tilbud om i skolen (normtimetallet). Det følger af Ankestyrelsens principafgørelse 69-14 af 25. november 2014.

Det vil dog være relevant for kommunen at overveje, om der bør indregnes en reduktion i forhold til normtimetallet, under henvisning til, at hjemmeundervisning ofte er mere koncentreret end et almindeligt skoletilbud. Som eksempel på

en sådan reduktion kan nævnes sag nr. 1 bag ovennævnte principafgørelse. Her fandt Ankestyrelsen ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens afgørelse om – med udgangspunkt på et normtimetal på 30 timer for et barn med samme alder og tilsvarende indlæringsvanskeligheder – at sætte hjemmeundervisningens timetal til 15 timer, netop under henvisning til, at hjemmeundervisning ofte er mere koncentreret end et almindeligt skoletilbud.”

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen